

Πρόεδρο του Συμβουλίου της Επικρατείας
κ. Βασίλειο Μποτόπουλο
Ενταύθα

Αθήνα, 3 Φεβρουαρίου 1997

Αξιότιμε κ. Πρόεδρε,

Διάβασα με προσοχή την Έκθεση Εργασιών του Συμβουλίου της Επικρατείας για το Δικαστικό Έτος 1994-1995. Οι προτάσεις που περιέχονται σ' αυτήν αφενός για την ταχύτερη διεκπεραίωση του έργου του Δικαστηρίου και αφετέρου τη συμμόρφωση της Διοίκησης προς τις αποφάσεις του θα μπορούσαν να συμβάλλουν στην υιοθέτηση νέων ρυθμίσεων.

Για το σκοπό αυτό παρεκάλεσα τον Υπουργό της Δικαιοσύνης κ. Ευάγγελο Γιαννόπουλο να τις συνεκτιμήσει στο πλαίσιο του νομοσχεδίου που προωθείται υπό τον τίτλο "Περί Ανωτάτου Ειδικού Δικαστηρίου, επιτάχυνση των δικών, οικονομικές απλουστεύσεις και άλλες διατάξεις".

Με τιμή

dis.Δ4/PI/StE.doc/31.1.97/p.1-2/rp,nr

**ΘΕΜΑ: Προτεινόμενες νομοθετικές μεταβολές
από το Συμβούλιο της Επικρατείας**

1. Στην έκθεση εργασιών του Συμβουλίου της Επικρατείας, που υποβλήθηκε σύμφωνα με το άρθρο 5 του ν. 1470/1984, για το δικαστικό έτος 1994 - 1995, προτείνονται και νομοθετικές μεταβολές, οι οποίες αποβλέπουν αφενός στη λήψη μέτρων για την ταχύτερη απονομή της δικαιοσύνης και αφετέρου στην συμμόρφωση της Διοίκησης στις αποφάσεις του Δικαστηρίου.

2. Για την ταχύτερη απονομή της δικαιοσύνης το Δικαστήριο προτείνει μέτρα άμεσης εφαρμογής και λύσεις μακροχρόνιας προοπτικής. Στα άμεσα μέτρα περιλαμβάνεται η επέκταση των ρυθμίσεων του άρθρου 12 ν. 2298/95, ώστε το όριο του παραδεκτού των 500.000 δρχ. για τις αιτήσεις αναιρέσεως να περιλαμβάνει και τις αιτήσεις που ασκούν ιδιώτες καθώς και τις αιτήσεις του Δημοσίου που θα κατατεθούν στο μέλλον. Ως μακροχρόνια λύση προτείνεται η υιοθέτηση ενός συστήματος “φιλτραρίσματος” των αιτήσεων αναιρέσεως, με βάση κριτήρια που θα καθορίζει ο νόμος. Το σύστημα αυτό, που εφαρμόζεται με επιτυχία σε πολλές άλλες χώρες της Ευρώπης και τις Η.Π.Α., θα μπορούσε πάντως να προκαλέσει ζήτημα συνταγματικότητας ως προς τις αιτήσεις αναιρέσεως, ενώ αποκλείεται η εισαγωγή του για τις αιτήσεις ακυρώσεως και τις εφέσεις Γι’ αυτές το άρθρο 95 Συντ. δεν αφήνει περιθώρια νομοθετικής ρύθμισης.

3. Ως προς το ζήτημα της συμμόρφωσης της Διοίκησης προς τις ακυρωτικές αποφάσεις του Δικαστηρίου, επισημαίνεται ότι πολλές χώρες της Ευρώπης που αντιμετωπίζουν παρόμοιο πρόβλημα έχουν υιοθετήσει διαφορετικές λύσεις οι οποίες θα μπορούσαν να θεσπισθούν και στη χώρα μας. Χαρακτηριστικά παραδείγματα είναι: α) η υποχρέωση της Διοίκησης να καταβάλει χρηματικό ποσό στον διοικούμενο, υπέρ του οποίου έχει εκδοθεί η απόφαση για κάθε ημέρα ή μήνα καθυστέρησης, β) ο ορισμός από το Δικαστήριο προθεσμίας, εκτός της οποίας η Διοίκηση οφείλει να συμμορφωθεί. Πρέπει να σημειωθεί πάντως ότι το ζήτημα αντιμετωπίζεται και στο πλαίσιο του θεσμού του “Συνηγόρου του Πολίτη”.

4. Η έκθεση υποβάλλεται και στον Υπουργό Δικαιοσύνης, ο οποίος πρέπει να έχει συνεκτιμήσει τις προτάσεις του Συμβουλίου της Επικρατείας στο πλαίσιο του νομοσχεδίου που προωθείται υπό τον τίτλο “Περί Ανωτάτου Ειδικού Δικαστηρίου, επιτάχυνσης των δικών, δικονομικές απλουστεύσεις και άλλες διατάξεις”.

5. Τέλος, επισυνάπτεται σχέδιο επιστολής προς τον Πρόεδρο του Συμβουλίου της Επικρατείας κ. Β. Μποτόπουλο.

Αθήνα, 3 Φεβρουαρίου 1997

dis.Δ4/ΠΙ/StE.doc/31.1.97/p.1-2/rp,nr